

Βιασμοί γυναικών, Χαλαρά, δεν τρέχει τίποτα...

...εδώ οι άντρες πλένουν τα πιάτα

15χρονη στην Ηλεία βιάστηκε από το φίλο της και τον κολλητό του φίλου της σε αποθήκη καφετέριας που διατηρεί ο δεύτερος. Έτρεξε τίποτα;

31χρονος βίαζε γυναίκες στα βόρεια προάστια, έτρεξε τίποτα;

63χρονος στην Καβάλα βίαζε την 9χρονη εγγονή του, έτρεξε τίποτα;

Με τους ξυλοδαρμούς και τις δολοφονίες γυναικών τον τελευταίο μόνο μήνα, έτρεξε τίποτα;

Τρέχει γενικώς τίποτα;

Όχι, τρέχει το απολύτως τίποτα. Γιατί τούτη η κοινωνία, η ελληνική κοινωνία, είναι αρκετά εξοικειωμένη με τους βιασμούς των θυγατέρων της. Τις τσάκισε κατά χιλιάδες στην πορνεία. Τις παράτησε στο έλεος των νταβατζήδων. Τις έριξε βορά σε αδηφάγους πορνοπελάτες. Τις έκανε εσώκλειστες δούλες στα νοικοκυριά. Τις αντάμειψε με μίσος και οργή γιατί σήκωσαν κεφάλι στο σύζυγο ή τον εραστή. Τις εκδικήθηκε γιατί έγιναν ανεξάρτητες από την τσέπη του αντρός και του πατρός. Τις έκανε ομαδικό διεγερτικό σε βιντεάκια-τσόντες, γιατί στην τελική "όλες πουτάνες είναι".

Υπερασπίζεται σθεναρά τους βιαστές της τούτη η κοινωνία. Όπως τότε στην Αμάρυνθο. Αθώωσε πανηγυρικά τα καθίκια που βίασαν ομαδικά τη συμμαθήτριά τους. Εκδίωξε τη μάγισσα απ' το κωλοχώρι τους. Την εκδικήθηκε φορτώνοντας της κατηγορίες περί συκοφαντίας, ώστε να μάθουν μια και καλή τα υπόλοιπα "αλλογενή" κοριτσόπουλα ότι ο τόπος δεν σηκώνει τις καταγγελίες τους.

Προστατεύει με θαλπωρή τους βιαστές της τούτη η κοινωνία. Επικροτούσε τους νταήδες υπάλληλους όταν την έπεφταν στις καθαρίστριες των εργολαβικών εταιρειών, ενώ άφησε τα καθάρματα που οργάνωσαν την επίθεση στην Κούνεβα να κυκλοφορούν ελεύθερα. Διαπόμπευσε πουτάνες ως "υγιονομική βόμβα", δημοσίευσε τις φωτογραφίες τους, τις έσυρε στα δικαστήρια και τις φυλακές. Τράβηξε μόνο, λιγούλακι, το αυτάκι στους πελάτες για να μάθουν να φοράνε προφυλακτικό.

Βέβαια, ετούτη η κοινωνία επιδεικνύει τεράστια εγγήγορη στους αλλόθρησκους βιαστές. Τον Αύγουστο στην Πάρο μάς άφησε κληρονομιά έναν δολοφονημένο από φασίστες μετανάστη στην Ομόνοια. Και τον Δεκέμβριο στην Ξάνθη μάς άφησε την υπόμνηση (για το μέλλον...) ότι το πογκρόμ στις μουσουλμανικές συνοικίες της πόλης ήταν ήδη στα σκαριά από τον ελληνορθόδοξο όχλο μέχρις ότου μας προκύψει τελικά μανάβης.

Μην παραλείψουμε πως τούτη η κοινωνία έχει λόγο, έχει μιλιά, για τους βιασμούς που συμβαίνουν αλλού. Και να σου οι αναλύσεις για τους βιασμούς στην Ινδία. Και να σου τα άρθρα στον Τύπο για τα αίτια και τις κοινωνικές συνθήκες που ευνοούν τον βιασμό (ε-

κεί, μην μπερδευόμαστε). Αλλά για τούτη την κοινωνία οι αλλόθρησκοι είναι πολιτιστικά καθυστερημένοι. Δεν είχαν εργατικό κίνημα, δεν είχαν γυναικείο κίνημα, δεν είχαν τμήμα σπουδών φύλου και ισότητας, δεν είχαν τεχνολογική πρόοδο, όπως οι μεγαλύτερες δημοκρατίες του κόσμου, σαν την πάρτη μας! Και τώρα, τώρα που οι κοινωνίες μας έγιναν πολυεθνικές, γρηγορείτε απανταχού ορθόδοξα, καθολικά, προτεσταντικά αρσενικά αγγελούδια ενάντια στα αλλόθρησκα σεξουαλικά κτήνη!

Έτσι λοιπόν τα κανόνισε τούτη η κοινωνία. Αλλά ποια είναι στην τελική αυτή η κοινωνία; Και τι ακριβώς συνέβη στις γυναίκες της;

Η κοινωνία εν ελλάδι είναι η ιστορία της και οι τρόποι που δόμησε τις σχέσεις της και τις πρακτικές της. Και οι πρακτικές της σε ό,τι αφορά τη βία ενάντια στις γυναίκες έχουν το δικό τους ειδικό βάρος στη φυσιολογία της. Είναι η επί εικοσαετίας και βάλε λεηλασία χιλιάδων γυναικείων σωμάτων στη βιομηχανία του σεξ που έφτιαξε μια νέα αρσενική συμπεριφορά απέναντι σε όλες τις γυναίκες. Είναι οι 1.000.000 άντρες που επιδόθηκαν σε ασκήσεις σεξουαλικής κυριαρχίας πάνω σε γυναίκες που μετατράπηκαν με τη βία σε πόρνες. Είναι οι σύζυγοι, οι πατεράδες, οι αδελφοί, οι συνάδελφοι, οι συμφοιτητές που εκτόνωσαν τον τσαμπουκά και τόνωσαν την αλαζονεία τους μέσα στα μπουρδέλα και τα στριπτιτζάδικα. Είναι το δίκιο τους ως πελατών που ξέφυγε από τα όρια της πορνικής γεωγραφίας, ξεχύθηκε στην καθημερινότητα, από τους τόπους εργασίας μέχρι τις κρεβατοκάμαρες. Είναι αυτό που θα 'πρεπε τόσα χρόνια να δούμε και κάναμε πως δεν βλέπαμε: ότι το πώς οι άντρες βλέπουν και μεταχειρίζονται τις πουτάνες δείχνει το πώς βλέπουν και θέλουν να μεταχειρίζονται όλες τις γυναίκες.

Και συνεχίζουμε. Είναι οι μαφιόζικες επιχειρήσεις που γιγαντώθηκαν στην Ελλάδα υποστηριζόμενες από ένα πλήθος "πολιτών" που προηγουμένως δεν είχε σχέση με τέτοιου είδους δραστηριότητες. Είναι η μαφιζοποίηση της κοινωνίας που είχε στον πυρήνα της και την υποβάθμιση της γυναικείας ύπαρξης, είναι το αδιαμφισβήτητο γεγονός ότι πολλοί άντρες αλλά και πολλές γυναίκες συμμετείχαν, στήριξαν, καρπώθηκαν οικονομικά οφέλη από τους μαζικούς βιασμούς γυναικών στη βιομηχανία του σεξ και τη βιομηχανία των οικιακών βοηθών.

Είναι επιπλέον, η ευρύτατη αποδοχή της βίας μέσα στην οικογένεια. Είναι η ατιμωρησία που περιβάλλει στις περισσότερες περιπτώσεις τους πατεράδες, τους συζύγους, τους συγγενείς που απλώνουν τα ξερά τους στις γυναίκες, μια ατιμωρησία που θρέφεται από την τάση αποφυγής της "ντροπής" και των ανισορροπιών μέσα στην οικογενειακή εστία αλλά και από την περιφρόνηση και τον στιγματισμό που επιφυλάσσει ο κοινωνικός περίγυρος.

Είναι επίσης η καθημερινή και σε μαζική κλίμακα εκπαίδευση της αρσενικής σεξουαλικότητας μέσα από την ιντερνετική πορνογραφία η οποία αναπαράγει την εικόνα των γυναικών ως σεξουαλικών αντικειμένων.

Είναι ακόμη και το ότι ένα μεγάλο κομμάτι του αρσενικού πληθυσμού δεν έχει χωνέψει ότι οι γυναίκες μπορούν να μην τους υπηρετούν, μπορούν να τους ξεπερνούν. Ότι μπορούν να τα φέρνουν βόλτα δίχως εκείνους, να φέρνουν λεφτά στο σπίτι δίχως εκείνους, να μεγαλώνουν παιδιά δίχως εκείνους, να βγαίνουν έξω δίχως εκείνους, να τη βγάζουν γενικώς δίχως εκείνους, να είναι πιο πετυχημένες από εκείνους.

Ψάχνουμε και για άλλες εξηγήσεις; Υπάρχουν και είναι ακόμη βαθύτερες. Είναι το γεγονός ότι η βίαιη υποτίμηση και πορνοποίηση τεράστιων πληθυσμών γυναικών σε άλλα σημεία του πλανήτη αντιμετωπίστηκε και με ευθύνη διάφορων -ακαδημαϊκών και μη- φεμινιστικών κύκλων μέσα από τα κυάλια της πρωτοκοσμικής ανωτερότητας. Ως αποτέλεσμα ενός είδους "πολιτισμικής καθυστέρησης" των κοινωνιών της ανατολικής ευρώπης, της ασίας, της αφρικής. Αυτό το χονδροειδές ιδεολόγημα που στηρίζεται σε ιδέες ότι π.χ. γυναικεία κινήματα υπήρχαν μόνο στη Δύση ή μόνον εκεί ήταν αρκετά προχωρημένα, έχτισε την ακλόνητη πίστη ότι οι κοινωνίες μας έχουν οριστικά απαλλαγεί από την εκμετάλλευση της εργατικής δύναμης με όρους δουλείας και οριστικά ξεμπερδέψει με την υποτέλεια των γυναικών. Με λίγα λόγια, το ουσιώδες, ότι η υποτίμηση των γυναικών σε άλλα μέρη του πλανήτη ήταν κομμάτι της επίθεσης του κεφαλαίου συνολικά στην εργατική τάξη και μάλιστα προϋπόθεση για την υποτίμησή της, καθώς οι γυναίκες σχετίζονται άμεσα με την αναπαραγωγή της εργατικής δύναμης, κουκουλώθηκε κάτω από τις μεταμοντέρνες προφητείες ότι ο καπιταλισμός γενικώς στα μέρη μας τελείωσε.

Κι εκεί που ο καπιταλισμός στα μέρη μας ήταν στα πρόθυρα του θανάτου (έπρεπε να ξεσπάσει η κρίση για να μας υπενθυμίσει τη δύναμή του), κοντέψαμε να ξεχάσουμε ότι οι γυναίκες και εδώ και παντού στον πλανήτη αντιμετωπίζονται από το κεφάλαιο ως πηγή υπεραξίας. Ότι είναι η ίδια η λογική του κεφαλαίου που στις γυναίκες βλέπει εκείνη την ειδική πτυχή της εργατικής τους δύναμης, την ικανότητα να τεκνοποιούν και την ικανότητα να παρέχουν σεξουαλική απόλαυση (μια ικανότητα που ως εμπόρευμα πουλάει στις κοινωνίες μας), και από τις οποίες όσο δεν μπορεί να αυτονομηθεί τόσο με λύσσα παλεύει για να επιβάλλει τον έλεγχο, την πειθαρχηση, την υποτίμησή τους. Και ότι η βία του κεφαλαίου είναι το μαχαίρι που κόβει και το νήμα που ράβει τον καμβά στις σχέσεις των δύο φύλων. Κι όσο η υποτίμηση της εργατικής δύναμης θα καλπάζει στις μέρες μας, τόσο η βία κατά των γυναικών θα αυξάνεται. Κοντέψαμε με άλλα λόγια να ξεχάσουμε ότι η βία ενάντια στις γυναίκες είναι συστατικό και γενέθλιο στοιχείο του καπιταλισμού.

Εκεί όπου “οι άντρες δεν πλένουν τα πιάτα”

Η εφημερίδα Αυγή θέλησε να μας διαφωτίσει για τα αίτια της σεξουαλικής βίας στην Ινδία. Αναδημοσίευσε άρθρο της Washington Post με θέμα “Γιατί η Ινδία αντιμετωπίζει πρόβλημα με τη σεξουαλική βία” όπου και παρατίθενται μια σειρά από σχετικούς παράγοντες. Μιας και οι συντάκτριες δεν μπήκαν στον κόπο να κάνουν κάποιο σχολιασμό ή συσχετισμό με τα εν Ελλάδι αίτια, πράγμα που γεννάει υποψίες περί πρωτοκοσμικού ρατσισμού, είπαμε να επιστρατεύσουμε το εν λόγω άρθρο της 17/01/2013 ως όχημα για να κάνουμε τις απαραίτητες συγκρίσεις με τα του τόπου μας. Απαριθμεί λοιπόν το άρθρο τους εξής γενεσιουργούς παράγοντες της σεξουαλικής βίας στην Ινδία (με πλάγια ο δικός μας σχολιασμός):

1. Λίγες γυναίκες αστυνομικοί: Μελέτες δείχνουν ότι οι γυναίκες επιλέγουν να καταγγείλουν μία σεξουαλική επίθεση αν γυναίκες αστυνομικοί είναι διαθέσιμες. Η Ινδία είχε ανέκαθεν πολύ χαμηλότερο ποσοστό γυναικών αστυνομικών αξιωματούχων σε σχέση με τις άλλες ασιατικές χώρες. Όταν τελικά οι γυναίκες υποβάλλουν καταγγελίες σε άνδρες αστυνομικούς, τις περισσότερες φορές υφίστανται εξευτελισμό. Στην Ελλάδα, η αστυνομία ελέγχει το μεγαλύτερο ποσοστό των μπουρδέλων και εμπλέκεται στον έλεγχο και την κερδοφορία ενός τεράστιου μεριδίου της πορνικής αγοράς. Κατά συνέπεια, τα αστυνομικά τμήματα στην Ελλάδα δεν μπορεί παρά να είναι ο ιδανικότερος τόπος καταγγελίας βιασμών. Επίσης οι έλληνες μπάτσοι, πιθανόν εξαιτίας της αυξημένης ποσότητας γυναικών αστυνομικών, είναι κάπως πιο εκλεπτυσμένοι. Παρακάμπτουν τον εξευτελισμό ρωτώντας επίμονα τους συγγενείς μας και η βιασθείσα είναι μυθομανής.

2. Κοινωνικός ρατσισμός σε βάρος των γυναικών - κατηγορούν το θύμα για προκλητική συμπεριφορά: Είναι κυρίαρχη η αντίληψη σύμφωνα με την οποία τα θύματα της σεξουαλικής βίας την προκάλεσαν μόνα τους. Το 1996, σε μία έρευνα, σχεδόν το 68% των ερωτηθέντων είπαν ότι το προκλητικό ντύσιμο είναι πρόσκληση για βιασμό.

Ενώ εδώ, ε; Έγινε ποτέ αναφορά στο προκλητικό ντύσιμο; Ανακρίθηκε ποτέ καμιά γυναίκα για το τι φόραγε την ημέρα του βιασμού; Ρωτήθηκε ποτέ αν αντιστάθηκε μέχρι θανάτου στο βιαστή της; Ποτέ! Ποτέ! Ποτέ! Δεν γίνονται τέτοια πράγματα εδώ! Οι εντιμότεροι δικαστές και οι εισαγγελείς μας ειδικά είναι προσεκτικότεροι σε αυτό.

3. Αποδοχή της ενδοοικογενειακής βίας: Μια έρευνα της UNICEF που έγινε το 2012 έδειξε ότι περίπου το 57% των αγοριών και το 53% των κοριτσιών στην Ινδία θεωρούν ότι η ενδοοικογενειακή βία είναι δικαιολογημένη και “φυσιολογική”.

Έρευνα στην Ελλάδα που έγινε το 2010 έβγαλε ότι το 70% των γυναικών υπέστη ψυχολογική βία και το 23% σωματική επίθεση από τους ίδιους τους συζύγους τους. Υψηλό είναι και το ποσοστό των κοριτσιών αλλά και των αγοριών που έχουν υποστεί σεξουαλική παρενόχληση από κάποιον συγγενή τους (πατέρα, θείο, παππού). Κάποιοι μάλιστα μιλάνε και για πρωτεία της χώρας πανευρωπαϊκά. Εντελώς αφύσικη η ενδοοικογενειακή βία στην Ελλάδα, όπως καταλαβαίνετε.

4. Έλλειψη δημόσιας ασφάλειας: Οι γυναίκες γενικώς δεν προστατεύονται έξω από τα σπίτια τους. Ο ομαδικός βιασμός συνέβη σε ένα λεωφορείο και ακόμη και οι αρχές παραδέχονται ότι οι δημόσιοι χώροι μπορεί να είναι επικίνδυνοι για τις γυναίκες. (...) Οι γυναίκες που πίνουν, καπνίζουν ή πηγαίνουν σε μπαρ αντιμετωπίζονται ευρέως ως ελευθερίων ηθών και τα φυλετικά συμβούλια στα χωριά κατηγορούν τις γυναίκες που μιλούν σε κινητά τηλέφωνα ή πηγαίνουν στην αγορά ότι ευθύνονται για την αύξηση των ποσοστών των σεξουαλικών επιθέσεων.

Στην Ελλάδα δεν έχουμε κανένα σχετικό πρόβλημα μιας και οι δημόσιοι χώροι έχουν τικάρει στους μπάτσους. Επίσης οι γυναίκες που και εδώ πίνουν, καπνίζουν και κάνουν γενικώς ελευθέρια πράγματα κινδυνεύουν μόνο όταν γυρίσουν πίσω στο σπίτι από τους άντρες τους (βλέπε πάλι σημείο 3). Τέλος, τα λεωφορεία είναι προς το παρόν ασφαλή για τις γυναίκες (το πολύ να πέφτει κανά χούφτωμα). Χώρια που στα λεωφορεία υπάρχει άλλος πιο προσφιλής στόχος: οι μετανάστες.

5. Στιγματίζοντας το θύμα: Όταν λεκτική παρενόχληση ή παρενόχληση με θωπίες συμβαίνει σε δημόσιους χώρους, οι περαστικοί συχνά κοιτούν από την άλλη πλευρά αντί να παρέμβουν για να αποφύγουν τη φασαρία, αλλά και γιατί τις περισσότερες φορές κατηγορούν το θύμα. Ο γιος του προέδρου της Ινδίας επίσης πρόσφατα απολογήθηκε γιατί αποκάλυψε τις γυναίκες που διαδήλωναν εναντίον των ομαδικών βιασμών στην Ινδία “προκλητικές και υπερβολικά βαμμένες” γυναίκες, οι οποίες συχνάζουν σε ντίσκο και διαδηλώσεις.

Ααα, εδώ η χώρα μας είναι πολύ πιο μπροστά. Στην Αμάρυνθο, όχι μόνο αδιαφόρησαν αλλά τράβηξαν και βίντεο τον βιασμό, για να υπάρχει και ντοκουμέντο, κι έπειτα το κυκλοφόρησαν στους ντόπιους που, προφανώς λόγω του αποτροπιασμού τους, φρόντισαν να το εξαφανίσουν πριν τη δίκη. Αξιοσημείωτη είναι και η στάση απέναντι στις “ελευθερίων ηθών” τουρίστριες που έρχονται στα νησιά, υπερβολικά βαμμένες και προκλητικές, τρελαίνουν

τους κανακάρηδες μας που τι να κάνουν κι αυτοί, δεν μπορούν να συγκρατηθούν... Γ'αυτό και παρεμβαίνουν μαμάδες, μπαμπάδες, συγγενείς και δικαστές για να πουν ότι όχι, δεν συμβαίνουν βιασμοί, συμβαίνει ότι οι τουρίστριες παριστάνουν τις βιασμένες για να εισπράξουν ασφάλιστρα από τις χώρες τους.

6. Προτρέποντας τα θύματα σε συμβιβασμό: Σε μία πρόσφατη υπόθεση βιασμού, ένα 17χρονο κορίτσι, θύμα ομαδικού βιασμού, αυτοκτόνησε εξαιτίας της πίεσης που δέχτηκε από αστυνομικούς να αποσύρει τις καταγγελίες και να παντρευτεί έναν εκ των βιαστών της.

Στην Ελλάδα δεν χρειάζεται να ωθήσουν τις γυναίκες να παντρευτούν τους βιαστές τους, αφού με τους βιαστές είναι ήδη παντρεμένες (βλ. σημείο 3). Ούτε και πιέσεις χρειάζεται να ασκηθούν για απόσυρση των καταγγελιών μιας και η πλειονότητα των υποθέσεων ούτε καν φτάνει στο σημείο αυτό.

7. Ένα αργοκίνητο δικαστικό σύστημα: Το δικαστικό σύστημα στην Ινδία είναι επώδυνα αργό, τις περισσότερες φορές εξαιτίας της αριθμητικής ανεπάρκειας των δικαστών.

Από επάρκεια δικαστών στην Ελλάδα πάμε καλά, όλα κι όλα. Δεν θέλουμε άλλους! Τώρα για το αργοκίνητο του πράγματος, η παράδοση λέει ότι είναι οι βιαστές που επιδιώκουν αναβολές της δίκης και φυσικά τις πετυχαίνουν. Ε! τι να σου κάνει μετά το δικαστικό σύστημα στην Ελλάδα; Γίνεται κι αυτό “τριποκοσμικό”...

8. Λίγες καταδίκες: Για τους βιασμούς που τελικά καταγγέλλονται, οι καταδίκες στην Ινδία δεν ξεπερνούν το 26%.

Στην Ελλάδα οι στατιστικές για τους βιασμούς είναι “πολυτέλεια”. Οστόσο κατόπιν πρόχειρης έρευνας π.χ. στη Βρετανία οι καταδίκες αγγίζουν το ποσοστό του 7,5%. Στην Ελλάδα δεδομένου ότι έχουμε ένα ποσοστό καταγγελλθέντων βιασμών της τάξης του 6% μπορούμε να υποθέσουμε για τα ποσοστά που κινούνται οι καταδίκες. Μηδέν κόμμα πόσο το κόβετε να είναι;

9. Κοινωνικά υποτελής θέση των γυναικών: Ίσως το μεγαλύτερο πρόβλημα είναι η ίδια η υποτελής κοινωνική θέση των γυναικών στην Ινδία. Για τις φτωχές οικογένειες, η υποχρέωση να πληρώσουν προικοσύμφωνο μπορεί να μετατρέψει τις κόρες σε βάρος.

Στη χώρα μας ως γνωστόν οι γάμοι γίνονται από αγνό έρωτα και μόνον. Οι δε κόρες των φτωχών οικογενειών δεν σκέφτονταν τα προικοσύμφωνο γιατί μπορούσαν άνετα να κάνουν καριέρα ακόμη και στο Πανεπιστήμιο. Ήρθε όμως η τρόικα και τα κανε όλα μαντάρα!

Βάψα βουβά και μαύρα

Από τις συγκεντρώσεις - διαδηλώσεις στο Δελχί της Ινδίας ενάντια στους βιασμούς, Γενάρης 2013. Το πλακάτ γράφει: η κοινωνία εκπαιδεύει “να μην βιαστείς” αντί “να μην βιάζεις”.

Στην κοντινή μας Ξάνθη δεν είχαμε την τιμή να δούμε ανάλογες εικόνες. Ο όχλος που μαζεύτηκε μόνο και μόνο επειδή ο βιασμός της 34χρονης συνοδευτήκε από δολοφονία, δεν σκέφτηκε να έχει έστω ένα παρόμοιο πλακάτ. Συγκεντρώθηκε ωστόσο έξω από τα δικαστήρια για να απειλήσει τον συντοπίτη δράστη που χρόνια τον ανεχόταν τόσο με το βεβαρυμένο παρελθόν του (απόπειρα βιασμού απ' όπου τη σκαπούλαρε) όσο και με το μαγαζάκι του “μ' ανάβεις στην κρίση”. Να μην παραλείψουμε επίσης ότι οι ξανθιώτες χρήστες του facebook κινητοποιήθηκαν άμεσα και εύστοχα ενάντια στο βιασμό, τραντάζοντας συθέμελα το ντόπιο πατριαρχικό οικοδόμημα: έβαψαν μαύρα τα προφίλ τους.